DEINE-MEU – J.J. Cremer

Geschreven in september 1855.
Handschrift Deine meu : Een Betuwsche novelle. Door de Koninklijke bibliotheek in 1952 gekocht van Antiquariaat Gijsbers en Van Loon te Arnhem (cat. 84, nr. 18). 23 fol. Aanvraagnummer: KW 134 B 11 / 12. Aanvraagnummer: KW CREM 2.

1e druk in: De Geldersche Volksalmanak, 1856. Arnhem : A. Nijhoff & Zn., p. 103 e.v.

2e druk in: Betuwsche novellen. Haarlem : De erven Loosjes, 1856. Deel 2. p. 29-84.

3e druk in: Leesmuseum, 1857, deel 4. p. 172-219

4e druk als: feuilleton in De oostpost (Soerabaya) van 15, 18, 22, 25 en 29 juni 1857.

5e druk in: Betuwsche novellen. Haarlem : De erven Loosjes, 1860. 2e druk. p. 90-123

6e druk in: Betuwsche novellen. Haarlem : De erven Loosjes, 1869. 3e druk.

7e druk in: Romantische werken, dl. 1. Leiden : P. van Santen, 1877.p.65-90

8e druk in: Betuwsche novellen en een reisgezelschap. Leiden : A.W. Sijthoff, 1887. 6e druk.

9e druk in: Leidsche herdrukken. Leiden : A. W. Sijthoff, 1905-1908. no. 10: 't Hart op de Veluw - Deine-Meu - Van binnen en van buuten

Vertaling:
In: Le foyer des familles, 1860. Vertaling Abt Caruel. Met ill.

In: Scenes villageoises. Paris etc. : H. Casterman, 1861. p. 7-59.

In: Intérieurs Hollandais : nouvelles villageoises : traduction nouvelle avec étude sur la vie et l'oeuvre de Cremer : il parait un volume par semaine – J.-J. Cremer. Paris : Henri Gautier, directeur-gérant, [1887]. 32 p. Nouvelle bibliothéque populaire, no. 62. Bevat: Notice biographique et littéraire. Tante Dine (Deine Meu) p. 3-26. Mie-Au-berceau (Wiege Mie) p. 26-32.

In: Holländische Novellen : nach dem Niederländischen von W. Lange, Fr. Schnettler und A. Steinbach. Leipzig: Druck und Verlag von Philipp Reclam jun, [1880]. 613 p. p. 516-651: Tante Dina.

Der Vetter aus Geldern : Tante Dina : Holländische Novellen. Zürich : J. Bollman, 1900. 79 p. Verein für Verbreitung guter Schriften. Zürich Nr. 40.

Deine-Meu - Jacobus Jan Cremer; Leopold von Sacher-Masoch. Neuchâtel : Les Bonnes lectures, 1923. Bonnes lectures de la Suisse romande, 1923/11.

Toneelwerk gebaseerd op Deine Meu:
De zoon van den Dronkaard – Barnard G. Bolle

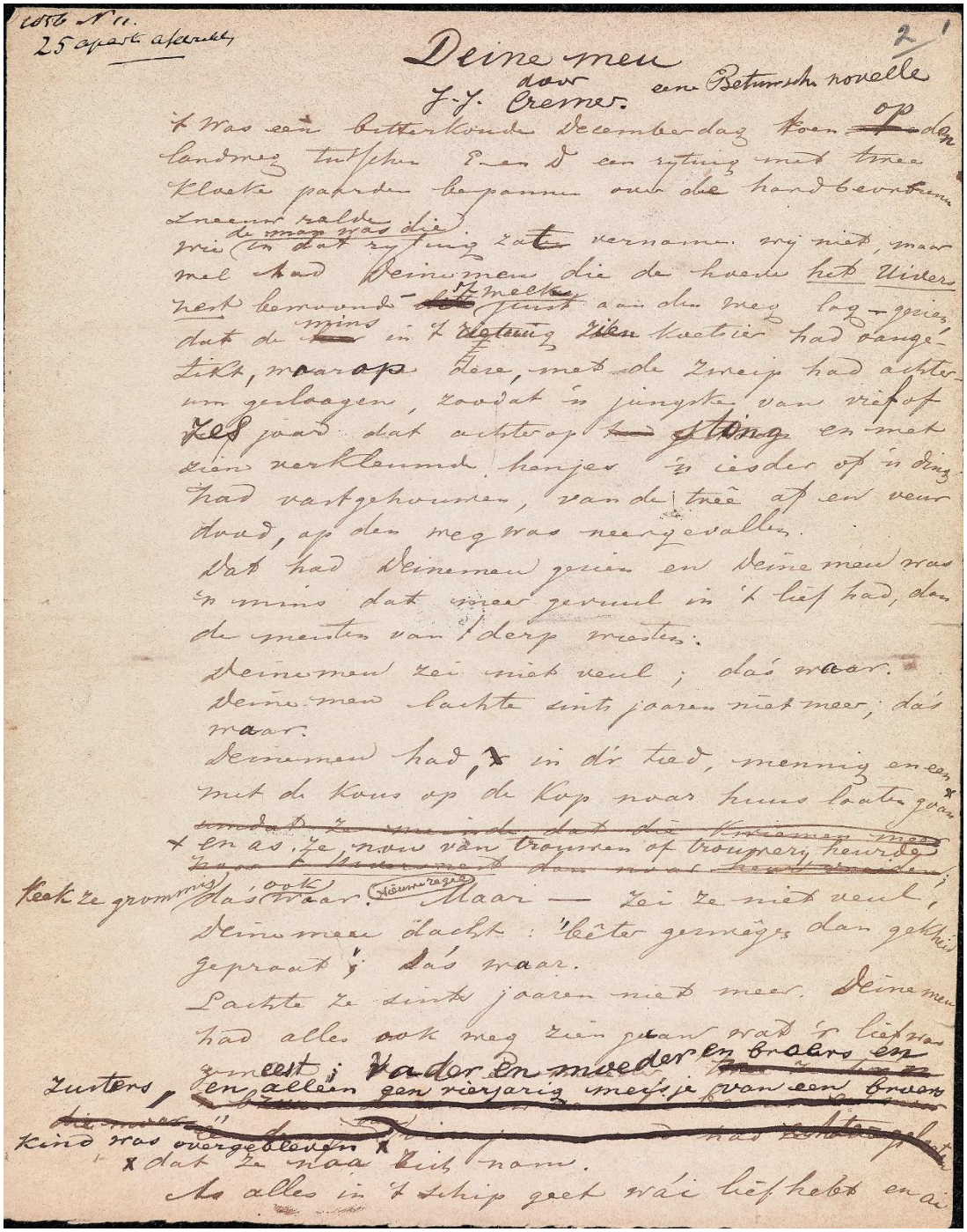

Deine-meu

door J.J. Cremer.

een Betuwsche novelle

't Was een bitterkoude December-dag toen op de landweg tusschen Z en D een ryting met twee kloeke paarden begonnen over de hard bevroren zneeuw ratelde. De weg was die, wie (en dat ry-ding zat) vernam. ry niet, maar wel had Deine-meu die de hoeve het Uiterst bewoond. Het meeste aan den weg lag – gezien dat de mins in 't ryting zien koetsie had vangetikt, waarop deze, met de zweep had achterom geloogen, zoodat 's jongste van vier of zes jaar dat achter op 't ding en met zien verkleumde handjes 's ieder of 's dingen had vastgehouden, van de treê af en veur dood, op den weg was neergevallen.

Dat had Deine-meu gezien en Deine-meu was 's mins dat veer gevuul in 't lief had, dan de menten van 't derp meiten.

Deine-meu zei niet veul; dás waar.

Deine-meu lachte sints jaren niet meer; dás waar.

Deine-meu had, 's in dir tied, mennig een, met de kous op de kop naar huus loaten gaan en as je nou van trouwen of trouwery heurde keek ze grommig. Ook dás waar. Maar — zei ze niet veul, Deine-meu dacht: "beter gemeegs dan gekkeu geproat"; dás waar.

Lachte ze sints jaren niet meer. Deine-meu had alles ook meg zien gaan wat 's liefste zo meest; vader en moeder en broers en zusters, en alleen een vierjarig meisje van een broers kind was overgebleven dat ze naa zich nam.

As alles in 't schip geet wáí hef hebt en ai

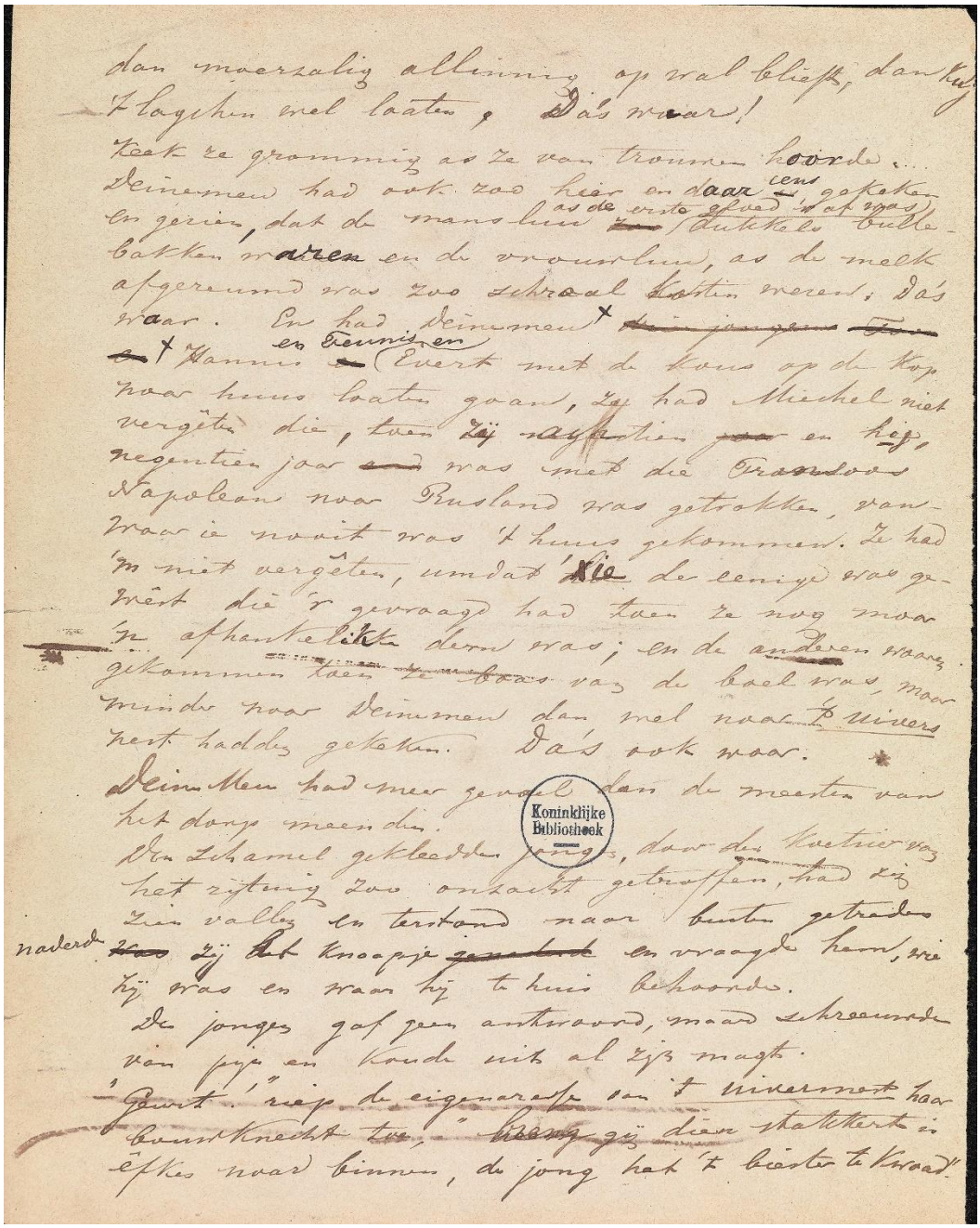

dan moerzalig alleenig op wat bliefst, dan kuj
Flaychen wel laaten, Dás waar!
Keek ze grommig as ze van trouwen hoorde...
Deinemen had ook zoo heir en daar iens gekeken
en gezien, dat de mans luu as de erste ghee 't af was,
Bukkels bulle-
bakken waren en de vrouwlui, as de melk
afgeroomd was zoo schraal katten meren; dás
waar. En had Deinemen × ~~dein jongen~~ ~~Fran~~
~~s~~ × Hannes en Teunissen (Evert met de koeu op de kop
naar huus laaten gaan, Zij had Michel niet
vergeten die, toen zij ~~achtien~~ ~~jaar~~ en hij
negentien jaar ~~oud~~ was met die Franschen
Napoleon naar Rusland was getrokken, van-
waar ie nooit was 't huus gekommen. Ze had
'm niet vergeten, omdat 'Kie de eenige was ge-
weest die 'r gevraagd had toen ze nog maar
'n aphankelijke deern was; en de anderen waren
gekommen toen ze ~~boos~~ vas de baal was, maar
minder naar Deinemen dan wel naar 't Universe
nest hadden geteken. Dás ook waar.
Deinemen had meer gevoel dan de meesten van
het dorp maenden.
Een Lchamel gekleedden jong, door den koetsier vas
het zitteng zoo onzacht getroffen, had zij
zien vallen en terstond naar buiten getreden
naderd ~~zoo~~ zij het knaapje ~~gewaard~~ en vraagde heer, wie
hij was en waar hij te huis behoorde.
De jongen gaf geen antwoord, maar schreeuwde
van pijn en kreuk uit al zijn magt.
~~"Geert," riep de eigenaresse van 't Universeel haar~~
~~boerknecht tu, "haang gij dien stakkert in~~
~~êfkes naar binnen, de jong hat 't biester te kraad.~~

Koninklijke Bibliotheek

Advertentie in Algemeen Handelsblad van 10 december 1856:

GELDERSCHE VOLKS-ALMANAK

VOOR HET JAAR 1856,

onder Redactie van Mr. Is. AN. NIJHOFF.

INHOUD VAN HET MENGELWERK: PROZA. Een blik op de Markt en het St. Walburgplein te Arnhem, door den Redacteur. — Correspondentie over de liberalen en het liberalisme. — Ontvoering eener non uit het klooster bij Wamel. — Deine meu, Betuwsche novelle door J. J. CREMER. — Een gelukkig Dorpje, door den Ouden Heer SMITS. — Wandelingen door de Gemeente Epe, door HAASLOOP WERNER. — Redenoazie oaver de belastink op 't gemoal, enz. — POEZY. Wolfhees, door S. J. v. D BERGH. — De Ridder van Roodentoorn, door JONCKERS. — De Oude Spinster en de Veerschipper, door QUACK, enz., enz.

Met vier fraaije Steendrukplaatjes, wordt heden uitgegeven bij de Boekhandelaren Is. AN. NIJHOFF EN ZOON, te Arnhem. De Prijs is 75 Cents, in Carton 90 Cents. (18966)

Bespreking in: Vaderlandsche letteroefeningen. Jaargang 1856, p. 52:

Aangenamer dan op die zoo donkere zijde te zien, is het ons op lichtzijden in het Geldersche volksleven te staren. Zulk eene lichtzijde wordt ons door den Heer J.J. CREMER te aanschouwen gegeven, waar hij in 'Deine-meu' ons eene eenvoudige boerin schetst, die, vreemd van kwezelarij en uiterlijk vertoon, rijk is in werken van waarachtige liefde. Dit stukje, dat voor het grootste gedeelte in den Betuwschen tongval is geschreven, onderscheidt zich door losheid en natuurlijk gevoel, die grond geven om van den jeugdigen Schrijver, indien hij in dit *genre* zich wil oefenen, in het vervolg veel goeds te verwachten. 'Vrijheid en Verdrukking', eene schets uit het Graafschap, van ARNOLD DE V, dat, deels in het daar gesproken dialect is geschreven, is noch wat vorm, noch wat inhoud betreft, met de novelle van CREMER te vergelijken. Intusschen verdient ook dit stuk, zoowel als 'En redenoasie oaver de belastink op 't gemoal' (Hoogveluwsche tongval), waarin over de algemeene bedilzucht onzes tijds op niet ongeestige wijze wordt geklaagd, en, eene belasting op dat gemaal als een probaat middel wordt voorgesteld, waarvan in een gepast voorbeeld uit vroeger tijd de kracht wordt bewezen. Zij die belang stellen in onze Nederduitsche taal, zullen dergelijke stukjes, waartoe ook 'Schepen Herman' behoort, met genoegen lezen. En van die zijde zijn Provinciale Volks-Almanakken, waarin dergelijke proeven voorkomen, zeker niet te verwerpen.

Wat voor 't overige de verzen betreft die hier voorkomen - deze behooren tot het zwakste gedeelte van den Gelderschen Volks-Almanak, maar hoe het mogelijk is dat zoutelooze rijmen als die van T.C.S. hier eene plaats kunnen vinden, bekennen wij niet te begrijpen.

Het leeskabinet, 1 februari 1857:

Van de overige Novellen — *Wiege-Mie*, *de Oude Wessels en zijn gezin*, *de Regte Jozef* en *Deine-meu* — zijn de tweede en vijfde uitmuntende stukjes, terwijl de andere, ofschoon onzes inziens minder in gehalte, toch de opname wel waard zijn in dit bundeltje, waaraan wij een tal van koopers wenschen.

N. T.

De Leydsche courant, 10 april 1857:

Betuwsche Novellen, door J. J. CREMER.

Haarlem 1856.

Onze provintiale almanakken hebben voornamelijk eene archaeologische strekking en daardoor minder eigenlijk gezegden letterkundigen naam. Bij gevolg moet het dubbel verwondering wekken, dat eenige stukjes in de boerentaal der Betuwe door den jeugdigen landschapschilder Cremer geschreven en gedurende de laatste jaren in de Geldersche volks-almanak geplaatst, niet alleen langzamerhand tot de kennis van het algemeen zijn doorgedrongen, maar, inzonderheid na de verschijning van zijn laatste verhaal (Deine-Meu), de ingenomenheid van het letterkundig gedeelte des lands zoodanig hebben opgewekt, dat de schrijver tegenwoordig onder onze meest oorspronkelijke penvoerders genoemd wordt en onderscheidene boekverkoo-

pers het verzoek tot hem rigtten, die kleine vertellingen, tot een bundel verzameld, in het licht te geven. De Erven Loosjes te Haarlem werd het toegestaan, en voor eenige maanden verschenen de *Betuwsche Novellen*, vijf in getal. Het zijn toonbeelden van eenvoudigen, onschuldigen verhaaltrant; meesterstukken van even eenvoudig, onschuldig en frisch gevoel. Men bespeurt duidelijk, dat de schrijver, ook hierin gelijk aan onze oude meesters, niet wist, hoe mooi was wat hij deed; daardoor is er iets opregts, waars, eigenaardigs in de novellen gekomen, hetwelk in tegenstelling is met heel veel wat in ons land van de pers komt en, voor enkelen althans, onleesbaar-gemaakt, ten gevolge van allerlei praalzieke verstrooijingen, uitvalt, en gaat er een geur uit op en ligt er een waas over, dat den gevoeligen mensch wel treft, den man vatbaar voor humor wel een traan ontlokt en de teederste snaren doet trillen, maar ontsnapt aan alle ontleding. Ten gevolge van die onbewustheid, is de schrijver ook zoo objectief. Nooit eenige eerzuchtige beschrijving, nooit op den voorgrond de natuur in phrasentooi en woordenkeur gehuld, of zich opgehouden bij stoffelijke bijzonderheden; ge voelt den middag op het zonnige hooiveld, maar de boeren en boerinnetjes gaan stilletjes hun gang, zonder zich om hun lezer te bekreunen. Om den mensch zelven, om diens geest en gemoed, is het den schrijver te doen, en gij staat verbaasd en verrukt over de poëzij, die Cremer uit de waarheid haalt, en over het ideaal, dat hij uit de werkelijkheid weet af te zonderen, zonder deze ooit te benadeelen. Tevens predikt hij stilzwijgend de gulden les, dat zedelijk, waar zij een algemeen menschelijk gebied betreden en het een algemeen menschelijk belang geldt, allen gelijk staan en de landbouwer, even kiesch, even fijn, even edel, door een zelfde gevoel, al is het dat hij het niet in door de wereld vooraf bepaalde vormen uitdrukt, bewogen, bestuurd en doordrongen wordt en in zekeren zin even fatsoenlijk man is als de heer wiens land hij bearbeidt.

Feuilleton in de Oostpost van 15 juni 1857:

DEINE-MEU.

Novelle van J. J. Cremer.

Het was een bitter koude Decemberdag, toen op den landweg tusschen E. en D. een rijtuig met twee kloeke paarden bespannen over de hard bevrozene sneeuw rolde.

Wie de man was die in dat rijtuig zat, vernamen wij niet, maar wel had Deine-Meu, die de hoeve *het Uiversnest* bewoonde — 't welk juist aan den weg lag — gezien, dat de mins in 't rietuug, zien koetsier had oangetikt, waarop deze met de zweip had achterum gesloagen, zoodat 'n jungske van vief of zes joar, dat achter op stong, en met zien verkleumde henjes 'n iesder of 'n ding had vastgehouwen, van de treê af, en veur dood op den weg was neergevallen.

Dat had Deine-Meu gezien, en Deine-Meu was 'n mins dat meer gevuul in 't lief had, dan de meisten van 't derp wiesten.

Deine-Meu zei niet veul, da's waar; Deine-Meu lachte sints joaren niet meer; da's waar.

Deine-Meu had, in d'r tied mennig en een met de kous op de kop noar huus loaten goan, en as ze nou van trouwen of trouwerij heurde, keek ze grommig; da's ook waar.

Maar — zei ze niet veul, Deine-Meu dacht: bêter gezwêgen dan gekheid geproat"; da's waar.

Lachte ze sints joaren niet meer, Deine-Meu had alles ook weg zien goan wat 'r lief was gewêst; vader en moeder en bruurs en zusters, en alleen een vierjarig meisje, 'n bruurs kiend, was overgeblêven, dat zij noa zich nam.

As alles in 't schip geet wai lief hebt, en ai dan moerzalig allinnig op wal blieft, dan ku'j 't lagchen wel loaten; da's waar!

Keek ze grommig, as ze van trouwen heurde.... Deine-Meu had ook zoo hier en daar eens gekeken, en gezien, dat de mansluu, as de erste gloed 'r af was, dukkels bullebakken waren, en de vrouwluu as de melk afgereumd was, zoo schroal kosten wêzen: da's waar. En had Deine-Meu, Hannes, en Teunis en Évert met de kous op de kop noar huus loaten goan, zij had Meichel niet vergêten, die, toen *zij* achttien en *hij* negentien joar was, met die fransoos Napoleon noar Rusland was getrokken, van woar ie nooit was t' huus gekommen. Ze had 'm niet vergêten: umdat ie de eenige was gewêst, die 'r gevroagd had toen ze nog moar 'n afhankelikke dern was, en de anderen woaren gekommen toen ze boas van de boel was, moar minder noar Deine-Meu dan wel noar 't *Uiversnest* hadden gekeken. Da's ook waar.

Deine-Meu had meer gevoel, dan de meesten van het dorp meenden.

Den schamel gekleeden jongen, door den koetsier van het rijtuig zoo onzacht getroffen, had zij zien vallen, en terstond naar buiten getreden, naderde zij het knaapje en vraagde hem, wie hij was en waar hij te huis behoorde.

De jongen gaf geen antwoord, maar schreeuwde van pijn en koude uit al zijn magt.

Geurt!" riep de eigenaresse van *'t Uiversnest* haar bouwknecht toe, breng gij dien stakkert is êfkes noar binnen, de jong het 't biester te kwoad."

De jong had het wel te kwaad, want, een geruimen tijd verliep er, eer hij door warmte, een welladige rust, benevens eenige versterking van binnen, in staat was, op de vragen zijner gastvrouw te antwoorden.

„Woar kom ie van doan, jungske?" vraagde Deine-Meu eindelijk.

„Van huus," antwoordde het kind.

„Van huus? woar is oe huus menneke?"

„Bij voader."

„Hoe heit oe voader, kerlje?"

„Teunis heit ie; moar hie kiekt altied zoo vuul, krek als Tax."

„Wie is Tax?"

„Tax! wel Tax van noast ons, die ielk en een in de been biet."

„Maar oe voader zal toch niet bieten, jungske?"

„Nee, bieten dat duut is ook niet, moar sloan kan ie, ielken oavond kriek woames, en as voader — zoo as Bart van noast ons zeit — bezoopen is, dan sleet ie nog harder, en as 'k dan mot greinen, of 'n hout griep en weerum sloai, dan wordt voader neg vuulder als vuul en nou. . . ."

„En nou. . . ." herhaalde Deine-Meu vragend.

„Joa, nou van merrege", hernam het kind, was ik uut gewêst um, zoo as ze 't nuumen, kloare te hoalen, moar bragt de lêge flesch 't huus, umdat ze niet langer poften. [1] Voader wier zoo vuul, dat ie me met 't heufd tegen de deur kwakte, en toen 'k begost te greinen, toen zei ie: Smerlap, zu'j den bek houwen!" en toen 'k nog harder schraauwde, pakte voader mien in 't wammes en smeet mien de deur uut."

„He'k z'n leven!" riep Deine-Meu. En toen, kerlje?"

„Toen greind'k nog veul harder en liep wa'k loopen kos, umda'k ielk'reis docht, da'k voader heurde. In 't lest kwiem 't gevoar [1] achter mien oan, 't goeng langs mien heer en toen zie 'k 'r achter opgekropen, en 'k meinde da'k dood was gegoan, moar nou . . . nou kan ie me toch niet kriegen. . . . . is 't wel . . . . ?"

„Oe voader . . . . ?" zeide Deine-Meu vragend; en op een kaikken van het knaapje schudde zij het hoofd en zuchtte: Teunis! Teunis!"

1) Poffen, borgen.

1) Rijtuig.

Leesmuseum, 1857, deel 4, p. 172:

DEINE-MEU.

Het was een bitter koude Decemberdag, toen op den landweg tusschen E. en D. een rijtuig met twee kloeke paarden bespannen over de hard bevrozene sneeuw rolde.

Wie de man was die in dat rijtuig zat, vernamen wij niet, maar wel had Deine-Meu, die de hoeve *het Uiversnest* (1) bewoonde — 't welk juist aan den weg lag — gezien, dat de mins (2) in 't rietuug, zien (3) koetsier had oangetikt (4), waarop deze met de zweip had achterum gesloagen, zoodat 'n jungske van vief of zes joar, dat achter op stong, en met zien verkleumde henjes (5) 'n iesder (6) of 'n ding had vastgehouwen, van de treê af, en veur dood op den weg was neergevallen.

Dat had Deine-Meu gezien, en Deine-Meu was 'n mins dat meer gevuul in 't lief had, dan de meisten van 't derp wiesten.

Deine-Meu zei niet veul, da's waar; Deine-Meu lachte sints joaren niet meer; da's waar.

Deine-Meu had, in d'r tied, mennig en een met de kous op den kop noar huus loaten goan, en as ze nou van trouwen of trouwerij heurde, keek ze grommig; da's ook waar.

Maar — zei ze niet veul, Deine-Meu dacht : « bêter gezwêgen dan gekheid geproat » ; da's waar.

Lachte ze sints joaren niet meer, Deine-Meu had alles ook weg zien goan wat 'r lief was gewêst; vader en moeder en bruurs en zusters, en alleen een vierjarig meisje, 'n bruurs kiend, was overgeblêven, dat zij noa zich nam.

« As alles in 't schip geet wai (1) lief hebt, en ai (2) dan moerzalig allinnig op wal blieft, dan ku'j (3) 't lagchen wel loaten; da's waar!

Keek ze grommig, as ze van trouwen heurde.... Deine-Meu had ook zoo hier en daar eens gekeken, en gezien, dat de mansluu, as de eerste gloed 'r af was, dukkels (4) bullebakken waren, en de vrouwluu as de melk afgereumd was, zoo schroal kosten wêzen : da's waar. En had Deine-Meu, Hannes, en Teunis en Évert met de kous op de kop noar huus loaten goan, zij had Miechel niet vergêten, die, toen *zij* achttien en *hij* negentien joar was, met die fransoos Napoleon noar Rusland was getrokken, vanwoar ie nooit was t' huus gekommen. Ze had 'm niet vergêten : umdat ie de eenige was gewêst, die 'r gevroagd had toen ze nog

Nieuwe Rotterdamsche courant, 29 april 1860:

Wij vermelden met genoegen, dat de verdienstelijke lettervruchten van onzen teregt gevierden Betuwsche-Novellen schrijver J. J. Cremer ook in wijderen kring dan van ons vaderland worden verspreid. Dezer dagen verscheen namelijk in het bij de boekhandelaren le Clerc en comp. te Parijs uitkomend tijdschrift „*le Foijer des Familles*" eene Fransche vertaling van twee zijner bekende Novellen *Wiege Mie* (*Marie au berceau*) en *Deine Meu* (*Tante Deine*) van den abt. Carnel. Beide stukken, met platen geïllustreerd, zijn daarin met veel zorg overgezet, en hoewel het geene gemakkelijke taak was om daarbij den geest van den gevoelvollen schrijver terug te geven, is de vertaler daarin echter boven verwachting geslaagd.

Nieuwe Rotterdamsche courant, 30 april 1860:

Wij vermelden met genoegen dat de verdienstelijke lettervruchten van onzen te regt geprezen Betuwschen novellen-schrijver J. J. Cremer ook in wijderen kring dan ons Vaderland worden verspreid. Dezer dagen verscheen namelijk in het bij de boekhandelaren Adrien le Clerc en Co., te Parijs, uitgekomen tijdschrift: *le Foyer des Familles*, eene Fransche vertaling van twee

zijner bekende novellen: *Wiege-Mie* (*Marie au berceau*) en *Deine-Meu* (*Tante-Deine*) van den abbé Caruel. Beide stukken, met platen geïllustreerd, zijn daarin met veel zorg overgezet, en hoewel het geene gemakkelijke taak was om daarbij den geest van den gevoelvollen schrijver terug te geven, is de vertaler daarin echter boven verwachting geslaagd. Wij hopen dat men zal blijven voortgaan met des schrijvers stukken verder in het buitenland te verspreiden, waardoor hij ongetwijfeld aldaar dezelfde gunstige vermaardheid zal verwerven, die hij reeds hier te Lande heeft verkregen. (*A. C.*)

Algemeen Handelsblad, 30 april 1860:

Wij vermelden met genoegen, dat de verdienstelijke lettervruchten van onzen teregt gevierden Betuwsche Novellen schrijver J. J. Cremer ook in wijderen kring dan ons Vaderland worden verspreid. Dezer dagen verscheen namelijk in het bij de boekhandelaren le Clerc en Comp. te Parijs uitkomend tijdschrift „le Foyer des Familles" eene Fransche vertaling van twee zijner bekende Novellen, Wiege-Mie (*Marie au berceau*) en Deine Meu (*Tante Deine*), van den abt Caruel. Beide stukken, met platen geillustreerd, zijn daarin met veel zorg overgezet en, hoewel het geene gemakkelijke taak was om daarbij den geest van den gevoelvollen schrijver terug te geven, is de vertaler daarin echter boven verwachting geslaagd.

Utrechtsche provinciale en stedelijke courant, 30 april 1860:

— De geestige pennevruchten, van onzen landgenoot *J. J. Cremer*, worden reeds in den vreemden

naar waarde geschat. De abt. *Caruel* heeft de bekende novellen *Wiege-Mie* en *Deine-Meu* in het Fransch overgezet.

Middelburgsche courant, 3 mei 1860:

In het te Parijs uitkomend tijdschrift Le foyer des familles komt eene vertaling voor van twee novellen van den heer J. J. Cremer: Wiege-Mie en Deine-Meu. Beide stukken zijn met platen geïllustreerd en met zorg vertaald door den abt Caruel.

Dagblad van Zuid-Holland en sGravenhage, 1 mei 1860:

Wij vermelden met genoegen, dat de lettervruchten van onzen gevierden novellen-schrijver J. J. Cremer ook in wijderen kring dan ons Vaderland worden verspreid. Dezer dagen verscheen namelijk in het bij de boekhandelaren le Clerc en Comp., te Parijs, uitkomend tijdschrift: *le Foyer des Familles*, eene Fransche vertaling van twee zijner bekende novellen, Wiege-Mie (*Marie au Berceau*) en Deine Meu (*Tante Deine*), van den abt Caruel.

Middelburgsche courant, 3 mei 1860:

In het te Parijs uitkomend tijdschrift Le foyer des familles komt eene vertaling voor van twee novellen van den heer J. J. Cremer: Wiege-Mie en Deine-Meu. Beide stukken zijn met platen geïllustreerd en met zorg vertaald door den abt Caruel.

Afbeelding van Cremer bij uitgave van Loosjes 1860. 2e druk van de Betuwsche novellen:

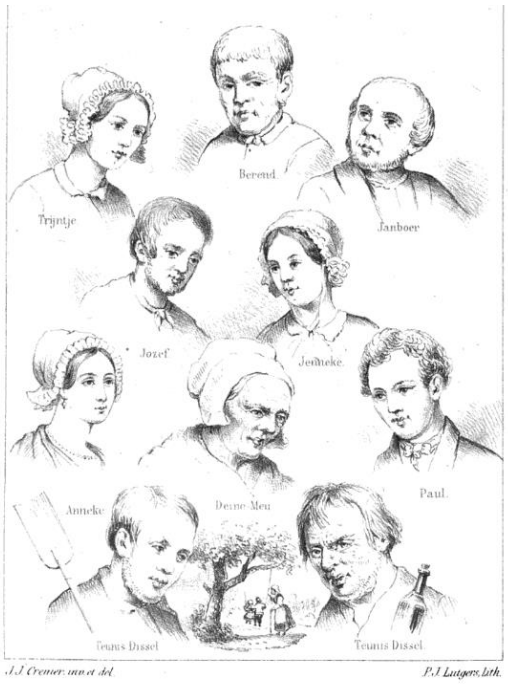

„Det steet mien niks oan; as 'k dat had kunnen veurzien was 't best meugelik gewêst da 'k de jong in 's gheel niet in huus had genomen."

„Moar hoe ku'j nou zoo sprêken", beantwoordde een vrouwenstem de mansstem die 't eerst had gesproken. „Ge weet 'r nog niks af, 't is ligt nog verbeilding; en al was 't zoo . . ."

„Al was 't zoo! . . . Al was 't zoo!" viel de eerste in, „nooit van zien lêven! denk ie da'k mien dern oan zoo'n koale jong zou versmieten? Nee vrouw, wa'k gedoan heb, he'k gedoan, en God zal me doar veur zêgenen, dat zal Ie; moar, gek zin, dat z'ak niet, doar ku'j over rêkenen."

Na deze woorden van den eersten spreker volgde er een pauze, van welke gelegenheid wij gebruik

Leydsche courant, 31 december 1860:

Bij deze Courant behoort Bijblad N°. 23.

BINNENLANDSCHE BERIGTEN.

LEYDEN, 29 December.

De gevierde novellist de heer J. J. Cremer van 's Hage is voornemens op den 23sten Januarij aanst. twee van zijne schoonste stukken alhier voor te dragen en wel ten voordeele van het Leydsch patronaat ter ondersteuning van herstelde krankzinnigen. Overeenkomstig de meermalen en van verschillende zijden aan den schrijver te kennen gegeven wensch heeft de commissie van genoemd patronaat hem uitgenoodigd het Leydsche publiek wel te willen vergasten op de lezing der twee Betuwsche novellen *Deine Meu* en *een Betuwsch landman met zijn zoon op de Amsterdamsche kermis*, aan welke uitnoodiging door hem welwillend is gehoor gegeven. Wie kent niet deze beide stukken? Wie is niet geroerd geweest door de treffende toestanden in *Deine Meu*? Wie heeft niet hartelijk en bijna zonder ophouden gelagchen om de zoo uitnemend komische beschrijving van de lotgevallen en wederwaardigheden der twee eenvoudige maar trouwhartige boeren op reis naar de hoofdstad en te midden van de kermisvreugd aldaar? De heer Cremer zal geene nieuwe novelle voorlezen, maar het genot zal niet minder zijn dan het een der vorige avonden geweest is. Het eigenaardige van Cremèrs voordragt en mimiek en zijne veelzijdige gaven komen door de lezing dier beide stukken in het helderste licht.

Met het oog en op de toegezegde novellen en op het schoone doel, dat zich de bovengenoemde commissie heeft voorgesteld (het vestigen namelijk van een fonds voor behoeftige krankzinnigen), vertrouwen wij dat de opkomst niet minder talrijk zal wezen dan gewoonlijk en dat de commissie in hare billijke verwachting niet zal worden teleurgesteld.

Leydsche courant, 30 januari 1861:

De avond van jl. Zaturdag was voor menigeen een avond van veel genot. De aangekondigde voorlezing van den heer Cremer werd gehouden voor een uitgelezen en talrijk publiek dat, nooit verzadigd van de vruchten van des schrijvers uitstekend talent, weder was komen luisteren naar twee oude verhalen, reeds geruimen tijd geleden door den druk bekend gemaakt. Toch zal er wel niemand onder zijn gehoor zijn geweest, die zich minder dan een der vorige avonden heeft verlustigd. Dank zij de commissie, die den geliefden schrijver uitnoodigde als onderwerp te kiezen de *Deine Meu*, eene novelle, die onzes inziens een juweel is van zuiveren humor, waarin de eischen der aesthetiek nergens uit het oog zijn verloren en de *Reis der Betuwsche boeren*, eene schets zoo echt comisch en geestig en zoo meesterlijk voorgedragen dat een *fou rire* bijna niet te onderdrukken was.

Het genot, dat de heer Cremer zijnen hoorders schenkt, is ook met het oog op humaniteits-ontwikkeling een rein, een veredelend genot. Het bewustzijn daarvan zij dien edelen philanthroop de schoonste belooning voor de moeitevolle taak, die hij zich ten behoeve van zoo vele nuttige instellingen getroosten wil.

Algemeen handelsblad, 20 december 1861:

Aan eenige novellen van onzen beroemden schrijver J. J. Cremer, is andermaal de eer eener vertaling in het buitenland te beurt gevallen. Dezer dagen toch werden onder den titel van *Scènes villageoises du pays de la Gueldre*, bij den boekhandelaar H. Casterman te Parijs uitgegeven vier zijner novellen, *Deine Meu*, *Wiege Mie*, *de Familie Wessels* en *het Einde*; in het Fransch vertaald door André Carol. Deze stukken zijn goed overgezet.

Arnhemsche courant, 28 augustus 1875:

3) **DE TENTOONSTELLING VAN ARTIBUS SACRUM.**

Van anderen aard dan het sombere strand van Mesdag is de *Schelde bij Vlissingen* van van Deventer, dat om zijn kleur en luchteffect vermelding verdient. Ook het *Strand te Zandvoort*, dat met *Aan zee* door Koster werd ingezonden, prijst men om zijne waarheid, eene eigenschap, die het vóór heeft boven het fransche kustlandschap van Joh. Hilverdink, althans naar het ons voorkomt. Om de naauwkeurigheid van teekening

verdienstelijk. In *Deine Meu* van Fabius waardeert men de uitvoerigheid en getrouwheid, waarmede Cremers typen zijn afgebeeld. Een zeer gracieus tafereel is Frankenbergs *In 't zon-*

Arnhemsche courant, 14 januari 1879:

* **Dieren**, 10 jan. Verwekte het bij de talrijke opkomst der leden van ons departement van het Nut eene groote teleurstelleurstelling, dat er, in plaats van den aangekondigden spreker den heer Paré (uit Midwoud) een telegrafisch berigt kwam, dat zijne overkomst uit Doetinchem, alwaar hij donderdag avond eene lezing had gehouden, wegens den hoogen waterstand niet kon plaats vinden, die teleurstelling week echter spoedig, toen het bestuurslid, de heer van der Kemp, uit Spankeren, de spreekbeurt op zich nam, en hoewel onvoorbereid, de leden boeide door eene lezing over: »de verschillende tijdperken in de ontwikkeling van het menschdom."

Na de pauze trad de secretaris, de heer Surink, op, die ons verraste met de voordragt van de bekende novelle van den heer Cremer »Deine Meu".

Ook hij volbragt zijne taak zeer goed, in aanmerking genomen dat hij evenzeer onvoorbereid was.

Nieuwsblad voor den boekhandel, 21 december 1880:

Bolle (Bernard (G.), De zoon van den dronkaard. Drama in drie bedrijven. met een voorspel, vrij gevolgd naar Cremer's „Deine Meu". Amtserdam, G. Theod. Bom. Kl. 8o. (72 blz.) *f* 0.70

Nieuwsblad voor den boekhandel, 14 augustus 1891:

Bolle (Bernard G.), De zoon van den dronkaard. Drama in drie bedrijven, met een voorspel, vrij gevolgd naar Cremer's „Deine Meu". 2de dr. (Tooneel-bibl. No. 415.) Zutphen, Thieme's Boek- en Muziekhandel. Kl. 8o. (75 blz.) *f* 0.70

Texelsche Courant, 6 februari 1898:

OOSTEREND, 5 Feb. „Nut en Genoegen" zal op Zaterdag, 12 Februari, eene tooneelvoorstelling houden, die alleen bijgewoond kan worden door de leden en hunne dames.

Opgevoerd zal worden: „De Zoon van den Dronkaard," drama in drie bedrijven met een voorspel, vrij gevolgd naar Cremer's „Deine Meu," door Bernard G. Bolle.

Als nastukje zal gegeven worden „Zout," blijspel in één bedrijf. Met deze voorstelling zal de vereeniging hare gewone bijeenkomsten voor dezen winter sluiten.

Texelsche courant, 17 februari 1898:

OOSTEREND, 15 Febr. 't was goed gezien, om in de laatste vergadering, die „Nut en Genoegen" op Zaterdag jl. in dezen winter heeft gehouden, alleen leden en hunne dames toe te laten, want hiermede was de zaal reeds geheel gevuld.

Aan de orde waren tooneelvoorstellingen.

Opgevoerd werd: „De Zoon van den Dronkaard" in drie bedrijven met een voorspel, vrij bewerkt naar Cremers „Deine Meu." Met diepe aandacht werd de ontwikkeling van dit stuk gevolgd en het applaus aan het einde van elk bedrijf bewees, dat de vertooners zich goed van hunne taak kweten.

Het nastukje „Zout" wekte in hooge mate de lachlust op. Een zangstukje volgde.

Na afloop van een en ander werd door den Voorzitter dank gebracht aan alle aanwezigen voor aandacht en vertooning, terwijl een woord van waardeering gesproken werd over het

Middelburgsche courant, 21 december 1898:

— In een lokaal der openbare school, dat stampvol was, gaf Woensdagavond de zangvereeniging *Excelsior* te Bath eene uitvoering.

Na inleiding eener voordracht *Deine Meu* door den directeur, den heer Van Dijk, en de uitvoering van eenige nommers, werd na de pauze door de leden der vereeniging als bewijs van hoogachting aan haren directeur aangeboden eene prachtige ebhenhouten dirigeerstok met zilveren beslag, waarop de naam *Excelsior*.

Catalogus Tooneelbibliotheek 1902:

415	**Zoon van den dronkaard** (**De**) Drama in 3 bedrijven met een voorspel. Vrij gevolgd naar Cremer's «Deine Meu», door Bernard G. Bolle. 2e druk . . f 0,70	6	2

Tubantia, 18 november 1902:

—

Zondagavond had in het Vereenigingsgebouw aan de Molenstraat alhier eene gezellige bijeenkomst plaats van de leden der Vereeniging *Evangelie en Vrijheid* (afd. Enschede van den Nederl. Prot. Bond.).

Ds. C. Woutman bracht verslag uit van het verhandelde in de 32ste algemeene jaarlijksche vergadering van den Ned. Protestantenbond, Dinsdag 28 en Woensdag 29 Oct. jl. te Leeuwarden gehouden en door Z.Eerw. als afgevaardigde der afdeeling bijgewoond.

De heer H. W. van der Linde droeg een keurige novelle voor van J. J. Cremer getiteld: *Deine-Meu.*

Verslag en voordracht beide werden door de leden met belangstelling gevolgd.

Het Zangkoor *Harmonie*, dat onder leiding van zijnen bekwamen directeur den heer H. B. Roetering-Schünlau, bij afwisseling eenige godsdienstige liederen ten gehoore bracht, heeft er mede toe bijgedragen om het genot van dezen gezelligen avond te verhoogen.

—

Algemeen handelsblad, 20 oktober 1905:

HERDRUKKEN (Leidsche). 10. J. J. Cremer, 't Harc op de Velûw. — Deine-Meu. — Van binnen en van buiten. Leiden, *A. W. Sijthoff.* 8o. (68 blz.) *f* 0.10.

Haagsche courant, 5 april 1911:

De 's-Gravenhaagsche Toynbeevereeniging „Ons Huis" gaf haren leden eergister den vijfden „gezelligen Zondag-avond" in dit seizoen. De jeugdige violist Waisvisz, leerling van onzen stadgenoot den heer Starrenburg, speelde „Allegro de Concert" van Leonard; „Aria" Pergolese en „serenade" van Pierné. De heer G. W. Wisse gaf twee fluitsoli: „Mignon-Fantasie", van P. Taffanel; en „Victoria Regia", van W. Popp; begeleid door den heer F. van Werkhoven. Mevrouw Balfoort droeg voor de cremer-novelle „Deine Meu". Alle optredenden hadden zeer veel succes en hun werd door het commissielid voor dezen avonden den heer van Ingen—Schenau hartelijk dank gezegd voor hunne medewerking.

Nieuwsblad voor den boekhandel, 23 december 1921:

Bolle, Bernard G.: De zoon van den dronkaard. Drama in 3 bedrijven, met een voorspel, vrij gevolgd naar Cremer's «Deine Meu». 3e druk. Zutphen, P. van Belkum Azn. Kl. 8⁰. (75 blz.). *f* 1.—

Tooneel-bibliotheek. No. 415.

Haagsche courant, 15 januari 1923:

Het Genootschap voor liefdadigheid „Steunt elkander", zal Donderdag 18 Januari a.s. zijn 2e liefdadigheidsvoorstelling geven in „Het Wapen van Wassenaar" Ds. F. A. van der Heijden zal een lezing houden over het onderwerp „Stille Armoede", terwijl de heer Peereboom een voordracht zal houden in het Geldersch dialect, getiteld: „Deine Meu". Mevrouw Luberti zal eenige zangstukjes ten beste geven; de piano wordt bespeeld door mej. Peereboom. Het genootschap heeft wederom de buffetten gepacht en zal deze zelf exploiteeren. We hopen, dat deze avond met evenveel succes bekroond mag worden als de vorige.

https://www.swissbib.ch/Record/226384691

Boekwinkeltjes AllMusic Classic Fm Album To Vandaag - DenHaag Mozello Google Bing Bestseller bo

swissbib

/ Search / Deine-Meu / **Locations & request**

Results: 16 of 20

Deine-Meu

Authors / Contributors:	[par J.-J. Cremer]
Place, publisher, year:	Neuchâtel : Les Bonnes lectures, 1923
Physical Description:	P. 654-716 ; 18 cm
Format:	Book

Locations & request | Description | Table of Contents | Similar Items | Fields

Provonciale Overijsselsche en Zwolsche courant, 21 april 1934:

In zijn levensbericht over Cremer schrijft Arnold Ising daaromtrent (Verzamelde Werken van Cremer):

„Uit Loenen was Cremer naar Den Haag overgekomen om voor het eerst als spreker op te treden, 18 Februari 1856, in het Genootschap „Oefening Kweekt Kennis" en er zijne hoorders te verrukken door de voordracht van zijn Deine Meu. Levendig herinner ik mij nog, hoe de hoofdindruk deze was: dat men bij het hooren van dit verhaal beter werd en er den schrijver en de menschen, die hij voorstelde, door liefkreeg."

www.jacobcremer.nl

Laatst bijgewerkt: 2 augustus 2018.